

การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
RISK MANAGEMENT OF SUANGSUTTHAWITTAYA SCHOOL
IN SUPHANBURI PROVINCE

นายปราโมทย์ เอมมา¹

สำเร็จ อ่อนสัมพันธุ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทราบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา 2) เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ บุคลากรโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงตามคู่มือการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

Abstract

The purposes of this research were 1) to identify the risk management of Suangsutthawittaya School and 2) to compare the personnel's opinions on the risk management of Suangsutthawittaya School, classified by personal factors. The population of this research were 37 Suangsutthawittaya School personnel including school administrators, teachers, and school board members. The research instrument was a questionnaire based on the risk management according to the Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. The statistics were frequency, percentage, arithmetic mean, and standard deviation.

The research findings were as follows :

1. The risk management of Suangsutthawittaya School, collectively and individually, was at a high level.
2. The personnel's opinions on the risk management of Suangsutthawittaya School, classified by personal factor, collectively and individually, were different.

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. สำเร็จ อ่อนสัมพันธุ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทนำ

การบริหารงานขององค์กรทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็บริษัท ห้างร้าน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ โรงเรียน ทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน ทุกองค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และกลยุทธ์เป้าหมาย เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สร้างผลกำไร และให้บริการประชาชน เป็นต้น แต่ไม่ว่าจะกำหนดวัตถุประสงค์ไว้เช่นใดก็ตาม การบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้มักไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ เพราะองค์กรมักจะประสบกับความเสี่งในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ (ชร สุนทรายุทธ, 2553 : 243) ดังนั้นการบริหารความเสี่ยง (risk management) จึงเป็นเทคนิคทางการบริหารที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน การบริหารความเสี่ยงจึงเป็นกลไกสำคัญเรื่องหนึ่งสำหรับองค์กรที่ได้รับการปรับเปลี่ยนซึ่งในปัจจุบันสถาบันการเงินต่าง ๆ ถูกกำกับดูแลให้ต้องจัดทำการบริหารความเสี่ยง แม้กระทั่งในส่วนของหน่วยงานภาครัฐต่างก็ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานราชการเช่นกัน ซึ่งพัฒนาการที่เป็นรูปธรรมที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้กำหนดให้หน่วยราชการต่าง ๆ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามแผนยุทธศาสตร์ อันเป็นกลไกสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยราชการ (นฤมล สอาดโถม, 2550 : 6)

ในส่วนของสถานศึกษานั้นเป็นหน่วยงานของภาครัฐหน่วยงานหนึ่งที่จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : 3) ซึ่งในการจัดการศึกษานั้นสถานศึกษาต้องเผชิญกับ ความเสี่งในการบริหารงานของสถานศึกษาหลายด้านจากการรายงานสภาวะการศึกษาไทย ปี 2557-2558 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบปัญหาในการบริหารงานของสถานศึกษาด้านการจัดการศึกษา โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติของการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2555-2557 พบว่า นักเรียนไทยโดยเฉลี่ยทำคะแนนได้ต่ำ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 47) และยังพบปัญหาด้านบุคลากรทางการศึกษาพบว่าใน 15 ปี ข้างหน้า (พ.ศ. 2556 -2570) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสาขางาน การสอนที่ครบเกษียณ

อายุราชการมีทั้งสิ้น 288, 233 คน และใน 6 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2557-2562) พบว่าจะมีภาวะความต้องการครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุด เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวมีครูเกษียณอายุมากที่สุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : ข)

จากการดำเนินงานควบคุมภายในของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ตามระเบียบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 ที่กำหนดให้หน่วยงานมีการประเมินความเสี่ยงและรายงานผลการประเมินความเสี่ยงให้หน่วยงานต้นสังกัดรับทราบนั้น ผลการดำเนินการพบปัญหา ได้แก่ 1) ปัญหางานบุคคล พบว่าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2553-2557) บุคลากรของโรงเรียนนั้นย้ายออกจำนวน 25 คน เหลือปีละ 5 คน ส่งผลให้โรงเรียนขาดแคลนอัตรากำลังครูผู้สอนในบางกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูมีภาระงานพิเศษมาก และมีทักษะการปฏิบัติงานพิเศษไม่เพียงพอ 2) ปัญหางานวิชาการพบว่า ผลการทดสอบระดับชาติของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (O-NET) ปีการศึกษา 2555-2557 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโรงเรียนมีผลการทดสอบตกต่ำอย่างต่อเนื่อง 3) ปัญหาแผนงานและงบประมาณ พบว่า งบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาลมีปริมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารงานภายในโรงเรียน เนื่องจากจำนวนนักเรียน มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง 4) ปัญหาการบริหารทั่วไปพบว่า จำนวนนักการภารโรงของโรงเรียนไม่เพียงพอต่อการระงงาน เนื่องจากโรงเรียนมีพื้นที่ขนาดใหญ่ (40 ไร่ 1 งาน 95 ตารางวา) แต่มีนักการภารโรง 3 คน 5) ปัญหางานกิจการนักเรียนพบว่า สภาพแวดล้อมรอบโรงเรียนเป็นพื้นที่โซนสีแดง ทำให้นักเรียนสุ่มเสี่ยงต่อปัญหาการใช้ยาเสพติด และนักเรียนมักคบเพื่อนต่างเพศทำให้ เกิดภาวะการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น และ 6) ปัญหางานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนพบว่ากิจกรรมลูกเสือมักถูกละเลย และกิจกรรมโรงเรียนทั้งภายในและภายนอกเพิ่มขึ้นทำให้จัดการเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่ (โรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา, 2558: 21-36) จากปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้น ล้วนแล้วแต่เป็นความเสี่ยงที่โรงเรียนต้องเผชิญทั้งสิ้น ทั้งความเสี่ยงที่เกิดจากภายในและภายนอกโรงเรียน หากโรงเรียนไม่ดำเนินการบริหารความเสี่ยงอาจส่งผลให้การดำเนินงานไม่บรรลุพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยงในโรงเรียน จึงสนใจศึกษาการบริหารความเสี่ยง

ของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการบริหาร
ความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน
สรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการ
บริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัด
สุพรรณบุรี เมื่อจำแนกตามสถานภาพ

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธา
ภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
2. บุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็น
ต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัด
สุพรรณบุรีแตกต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

แผนแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive
research) ที่มีแผนแบบการวิจัยในลักษณะของประชากรกลุ่ม
เดียว โดยศึกษาสภาพการณ์ไม่มีการทดลอง (the one shot,
non-experimental case study)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรสังกัด
โรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ ฝ่ายบริหาร
สถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และ
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูและคณะกรรมการสถานศึกษา
จำนวนทั้งสิ้น 37 คน ทั้งนี้ไม่รวมผู้วิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรพื้นฐาน เป็นตัวแปรเกี่ยวกับสถานภาพ
ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน
 2. ตัวแปรที่ศึกษา เป็นตัวแปรเกี่ยวกับการบริหาร
ความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
ตามคู่มือการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ประกอบด้วย
1. การกำหนดวัตถุประสงค์ หมายถึง การเชื่อมโยง
จากวิสัยทัศน์หรือภารกิจขององค์กรกับกลยุทธ์และแผน

งานที่รองรับเพื่อนำมาบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กร
ยอมรับได้ การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องประกอบด้วยตัวชี้วัด
และเป้าหมายของความสำเร็จ โดยวัตถุประสงค์มีความเฉพาะ
เจาะจง ทุกคนเข้าใจตรงกัน สามารถวัดได้ทั้งเชิงปริมาณหรือ
เชิงคุณภาพ สามารถ ทำให้บรรลุผลได้ มีความสัมพันธ์กับ
นโยบายหลักในระดับสูง มีกำหนดเวลาในการทำที่ชัดเจน

2. การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง
หมายถึง การทำความเข้าใจกับความหมายของความเสี่ยงและ
ปัจจัยความเสี่ยง มีการค้นหาความเสี่ยงและสาเหตุหรือปัจจัย
ของความเสี่ยงของงาน โครงการ กิจกรรม กระบวนการปฏิบัติ
งาน มีการพิจารณาว่ามีสิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดที่อาจเป็นอุปสรรค
และทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์
หรือเป้าหมาย ทั้งระดับองค์กรและระดับกิจกรรม โดยศึกษา
จากข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้น การสำรวจในปัจจุบัน
หรือคาดว่าอาจจะเกิดขึ้นในอนาคต มีการวิเคราะห์ความเสี่ยง
ที่อาจเกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ที่มีผลกระทบต่อ
ความสำเร็จของวัตถุประสงค์

3. การประเมินความเสี่ยง หมายถึง การคาด
คะเนโอกาสความน่าจะเป็นและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจาก
ความเสี่ยงนั้น ๆ และประเมินระดับความรุนแรงความเสี่ยง
ก่อนบริหารจัดการความเสี่ยงและประเมินระดับความเสี่ยงที่
เปลี่ยนแปลงหลังการควบคุมหรือการบริหารจัดการที่มีอยู่ ซึ่ง
พิจารณาจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงและผลกระทบจาก
ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญของความ
เสี่ยง โดยความเสี่ยงที่มีความรุนแรงมาก สามารถก่อให้เกิด
ความเสียหายได้มาก มีโอกาสในการเกิดสูง มาเร่งจัดการก่อน
ส่วนความเสี่ยงที่ไม่รุนแรงมีโอกาสเกิดได้น้อยจะไม่ต้องดำเนินการ
ใด ๆ ในกรณีมีงบประมาณ กำลังคนหรือเวลาจำกัด หาก
ความเสี่ยงยังสูงกว่าระดับที่ยอมรับได้ ต้องทำการบริหารจัดการ
เพิ่มเติมเพื่อให้ลดลงไปอยู่ในระดับที่ยอมรับ

4. การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง
หมายถึง การกำหนดมาตรการตอบสนองความเสี่ยง โดยหา
วิธีที่เหมาะสมในการจัดการแต่ละความเสี่ยงให้ลดความรุนแรงลง
เกิดขึ้นได้น้อยลง จัดทำแผนการจัดการความเสี่ยงเน้นไปที่
สาเหตุของความเสี่ยงนั้น ๆ มาตรการควบคุมที่มีอยู่สามารถ
จัดการกับสาเหตุของความเสี่ยงได้อย่างเพียงพอ แผนการจัดการ
ความเสี่ยงกระทำได้เร็ว ใช้งบประมาณน้อย มีประสิทธิภาพ
ในการลด ควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยงได้อย่างเห็นผล และ
ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอื่นตามมาหรือทำให้งานหยุด
ชะงัก

5. การรายงานและติดตามผล หมายถึง การรายงานผลการบริหารจัดการความเสี่ยงหลังดำเนินการต่อผู้บริหารทราบเป็นรายไตรมาส และติดตามผลภายหลังการดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยง ประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีการจัดการความเสี่ยง ตรวจสอบความคืบหน้าของมาตรการควบคุม และปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นของแผนการจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตัวเลือกที่กำหนดไว้ให้ (force choice)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหาร ความเสี่ยงตามคู่มือการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการมีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's five rating scale)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลการศึกษามาพัฒนาเครื่องมือโดยการปรึกษาอาจารย์ ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาประมวล กำหนดโครงสร้างตามความเหมาะสม เพื่อนำมา กำหนด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวม

(N=37)

ด้าน	การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี	μ	σ	ระดับ
1	การกำหนดวัตถุประสงค์	3.95	.72	มาก
2	การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง	3.89	.79	มาก
3	การประเมินความเสี่ยง	3.99	.69	มาก
4	การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	4.00	.75	มาก
5	การรายงานและติดตามผล	4.01	.80	มาก
รวม		3.96	.71	มาก

ขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถาม ดำเนินการสร้างแบบสอบถามของขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปเก็บข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ (f) ร้อยละ (%)

2. การวิเคราะห์การบริหารความเสี่ยง สถิติที่ใช้คือ มัชฌิมเลขคณิต (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แล้วนำค่ามัชฌิมเลขคณิต (μ) ไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best) ดังนี้

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 4.50 ถึง 5.00 แสดงว่า การบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 3.50 ถึง 4.49 แสดงว่า การบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 2.50 ถึง 3.49 แสดงว่า การบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.50 ถึง 2.49 แสดงว่า การบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับน้อย

ค่ามัชฌิมเลขคณิต 1.00 ถึง 1.49 แสดงว่า การบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96, \sigma=.71$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่ามัชฌิมเลขคณิตมากไปน้อยดังนี้ การรายงานและติดตามผล ($\mu=4.01, \sigma=.80$) การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ($\mu=4.00, \sigma=.75$)

การประเมินความเสี่ยง ($\mu=3.99, \sigma=.69$) การกำหนดวัตถุประสงค์ ($\mu=3.95, \sigma=.72$) และการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง ($\mu=3.89, \sigma=.79$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .69-.80 หมายความว่า มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างมาก แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้นั้นมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ

ด้าน	การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี	เพศ				รวม (N=37)	
		ชาย (N=21)		หญิง (N=16)		μ	σ
		μ	σ	μ	σ		
1	การกำหนดวัตถุประสงค์	3.77	.78	4.16	.56	3.95	.72
2	การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง	3.59	.81	4.27	.57	3.89	.79
3	การประเมินความเสี่ยง	3.78	.73	4.27	.53	3.99	.69
4	การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	3.83	.76	4.23	.69	4.00	.75
5	การรายงานและติดตามผล	3.74	.79	4.35	.69	4.01	.80
รวม		3.74	.74	4.26	.56	3.96	.71

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมเพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของเพศหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าเพศชาย ($\mu = 4.26, \sigma = .56, \mu = 3.74, \sigma = .74$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกันทุกด้าน แต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ความคิดเห็นของเพศหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าเพศชาย ($\mu = 4.16, \sigma = .56, \mu = 3.77, \sigma = .78$) ด้านการ

ระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง โดยความคิดเห็นของเพศหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าเพศชาย ($\mu = 4.27, \sigma = .57, \mu = 3.59, \sigma = .81$) ด้านการประเมินความเสี่ยง โดยความคิดเห็นของเพศหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่า เพศชาย ($\mu = 4.27, \sigma = .53, \mu = 3.78, \sigma = .73$) ด้านการจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยความคิดเห็นของเพศหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าเพศชาย ($\mu = 4.23, \sigma = .69, \mu = 3.83, \sigma = .76$) และด้านการรายงานและติดตามผล ความคิดเห็นของเพศหญิงมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าเพศชาย ($\mu = 4.35, \sigma = .69, \mu = 3.74, \sigma = .79$)

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
 เมื่อจำแนกตามอายุ

ด้าน	การบริหารความเสี่ยงของ โรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี	อายุ								รวม (N=37)	
		ไม่เกิน 30ปี (N=10)		31-40 ปี (N=8)		41-50 ปี (N=2)		51 ปีขึ้นไป (N=17)			
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	การกำหนดวัตถุประสงค์	4.25	.60	3.69	.45	4.75	.35	3.79	.81	3.95	.72
2	การระบุความเสี่ยง/ เหตุการณ์ความเสี่ยง	4.24	.53	3.63	.63	5.00	.00	3.67	.87	3.89	.79
3	การประเมินความเสี่ยง	4.28	.50	3.71	.55	4.75	.35	3.86	.77	3.99	.69
4	การจัดการและจัดทำแผน บริหารความเสี่ยง	4.20	.67	3.71	.77	4.83	.24	3.92	.76	4.00	.75
5	การรายงานและติดตามผล	4.36	.71	3.83	.77	5.00	.00	3.76	.77	4.01	.80
รวม		4.27	.57	3.71	.57	4.87	.19	3.80	.76	3.96	.71

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมของอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.87, \sigma = .19$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.71, \sigma = .57$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกันทุกด้าน แต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 41-50 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.75, \sigma = .35$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 31-40 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.69, \sigma = .45$) ด้านการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 41-50 ปี มีค่ามัชฌิม

เลขคณิตสูงสุด ($\mu = 5.00, \sigma = .00$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31-40 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิต น้อยที่สุด ($\mu = 3.63, \sigma = .63$) ด้านการประเมินความเสี่ยงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 41-50 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.75, \sigma = .35$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 31-40 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.71, \sigma = .55$) ด้านการจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 41-50 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.83, \sigma = .24$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 31-40 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.71, \sigma = .77$) และด้านการรายงานและติดตามผล ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 5.00, \sigma = .00$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ 51 ปีขึ้นไป มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.76, \sigma = .77$)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

ด้าน	การบริหารความเสี่ยงของ โรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี	ระดับการศึกษา						รวม (N=37)	
		ต่ำกว่าปริญญา ตรี (N=10)		ปริญญาตรี (N=20)		ปริญญาโท (N=7)		μ	σ
		μ	σ	μ	σ	μ	σ		
1	การกำหนดวัตถุประสงค์	3.75	.69	4.00	.76	4.07	.66	3.95	.72
2	การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง	3.54	.94	4.08	.60	3.83	.98	3.89	.79
3	การประเมินความเสี่ยง	3.78	.76	4.08	.60	4.05	.86	3.99	.69
4	การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	3.80	.79	4.00	.73	4.29	.73	4.00	.75
5	การรายงานและติดตามผล	3.72	.82	4.09	.73	4.17	.95	4.01	.80
รวม		3.72	.78	4.05	.64	4.08	.80	3.96	.71

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่ามัธยัมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.08, \sigma = .80$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.72, \sigma = .78$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกันทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่ามัธยัมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.07, \sigma = .66$) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.75, \sigma = .69$) ด้านการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่า

มัธยัมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.08, \sigma = .60$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.54, \sigma = .94$) ด้านการประเมินความเสี่ยง โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.08, \sigma = .60$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.78, \sigma = .76$) ด้านการจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่ามัธยัมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.29, \sigma = .73$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.80, \sigma = .79$) และด้านการรายงานและติดตามผล ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่ามัธยัมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.17, \sigma = .95$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่ามัธยัมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.72, \sigma = .82$)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
 เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ด้าน	การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี	ตำแหน่งหน้าที่						รวม (N=37)	
		ฝ่ายบริหาร สถานศึกษา (N=10)		ครู (N=14)		คณะกรรมการ สถานศึกษา (N=13)			
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	การกำหนดวัตถุประสงค์	3.98	.72	4.30	.44	3.54	.79	3.95	.72
2	การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง	4.08	.57	4.29	.40	3.31	.93	3.89	.79
3	การประเมินความเสี่ยง	4.02	.64	4.38	.28	3.55	.80	3.99	.69
4	การจัดการและจัดทำแผนบริหาร ความเสี่ยง	4.03	.81	4.31	.56	3.64	.76	4.00	.75
5	การรายงานและติดตามผล	4.06	.74	4.41	.59	3.52	.81	4.01	.80
รวม		4.03	.65	4.34	.40	3.51	.79	3.96	.71

จากตารางที่ 5 พบว่า โดยภาพรวมตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครูมีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.34$, $\sigma = .40$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.51$, $\sigma = .79$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน ทุกด้าน แต่ละด้าน มีรายละเอียด ดังนี้ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่ครู มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.30$, $\sigma = .44$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษามีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.54$, $\sigma = .79$) ด้านการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่ครู มีค่ามัชฌิม

เลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.29$, $\sigma = .40$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.31$, $\sigma = .93$) ด้านการประเมินความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่ครู มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.38$, $\sigma = .40$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.55$, $\sigma = .80$) ด้านการจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่ครู มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.31$, $\sigma = .56$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษา มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.64$, $\sigma = .76$) ด้านการรายงานและติดตามผล ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่ครู มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.41$, $\sigma = .59$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นคณะกรรมการสถานศึกษามีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.52$, $\sigma = .81$)

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

ด้าน	การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี	ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน								รวม (N=37)	
		ไม่เกิน 10ปี (N=25)		11-20 ปี (N=2)		21-30 ปี (N=3)		31 ปีขึ้นไป (N=7)			
		μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
1	การกำหนดวัตถุประสงค์	3.93	.64	4.17	.00	4.67	.33	3.62	.99	3.95	.72
2	การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง	3.83	.83	4.30	.14	4.40	.00	3.74	.86	3.89	.79
3	การประเมินความเสี่ยง	3.95	.66	4.33	.47	4.39	.63	3.86	.88	3.99	.69
4	การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง	3.96	.73	4.00	.00	4.78	.38	3.81	.88	4.00	.75
5	การรายงานและติดตามผล	4.03	.81	4.00	.00	4.47	.76	3.71	.86	4.01	.80
รวม		3.94	.70	4.16	.07	4.54	.42	3.75	.87	3.96	.71

จากตารางที่ 6 พบว่า โดยภาพรวมประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.54, \sigma = .42$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไป มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.75, \sigma = .87$)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกันทุกด้าน โดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.67, \sigma = .33$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไป มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.62, \sigma = .99$) ด้านการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.40, \sigma = .00$) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไป มีค่ามัชฌิมเลขคณิต

น้อยที่สุด ($\mu = 3.74, \sigma = .86$) ด้านการประเมินความเสี่ยงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.39, \sigma = .63$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไป มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.86, \sigma = .88$) ด้านการจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.78, \sigma = .38$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไป มีค่า มัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.81, \sigma = .88$) และด้านการรายงานและติดตามผล ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\mu = 4.47, \sigma = .76$) และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปีขึ้นไป มีค่ามัชฌิมเลขคณิตน้อยที่สุด ($\mu = 3.71, \sigma = .86$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารความเสี่ยงโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

ฝ่ายบริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียน สรวงสุทธาวิทยาตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหาร ความเสี่ยง โดยดำเนินการประเมินความเสี่ยง ปรับปรุงระบบ ควบคุมภายใน กำชับ ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงาน ดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการ ตรวจสอบแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 นอกจากนี้โรงเรียนยังได้รับความร่วมมือจากบุคลากร ทุกคนในหน่วยงาน ซึ่งบุคลากรถือว่าเป็นกิจกรรมของ ทุกคนในองค์กร จึงส่งผลให้การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน สรวงสุทธาวิทยาอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสาคร ช่วย ดำรง (2554) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การควบคุมภายในที่ ส่งผลต่อความเสี่ยงของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยอำเภอ ผลการวิจัยพบว่า ศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ มีการควบคุมภายในโดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพ แวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยงและกิจกรรมการ ควบคุมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับฉวีชญา ปัทมทัต ตานนท์ (2554) ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการความ เสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาในจังหวัดปทุมธานีมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารความเสี่ยง ของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี อยู่ในระดับ มากทุกด้าน แต่ที่น่าสนใจคือ พบว่า ด้านการรายงานและติดตาม ผลมีค่ามัธยฐานเลขคณิตมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียน สรวงสุทธาวิทยาได้ดำเนินการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับความเสี่ยงในระหว่าง การปฏิบัติและควบคุมอย่างชัดเจน มีการจัดทำรายงานผลการ ตรวจสอบติดตาม รายงานการปฏิบัติที่เป็นไปตามกฎหมาย หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งผลการดำเนินการแก้ไขที่เชื่อถือ ได้ ถูกต้องเป็นลายลักษณ์อักษร มีการวิเคราะห์ ตรวจสอบ แผนงาน/โครงการใหม่ ๆ อย่างชัดเจน และมีการทบทวนผล การบริหารความเสี่ยงทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณอย่าง ต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ด้านการรายงานและติดตามผลมีค่ามัธย ฐานเลขคณิตมากที่สุด สอดคล้องกับ นันทนิตย์ ท่าโพธิ์ (2556) ที่ ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องการศึกษาสภาพการบริหารความ เสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผลการวิจัย พบว่าขั้นตอนการติดตาม ประเมินผลมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ส่วนด้านการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง ถึงแม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ก็มีค่ามัธยฐานเลขคณิตอยู่ในอันดับ สุดท้าย ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยานี้รับรู้ถึง ความสำคัญและความจำเป็นของด้านการระบุความเสี่ยง/ เหตุการณ์ความเสี่ยง แต่ส่วนสำคัญคือการนำหลักการไปปฏิบัติ ซึ่งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติอาจยังมีความเข้าใจความสำคัญของ คุณค่าการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยงที่ยังไม่ชัดเจน จึงส่งผลให้ด้านการระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยงมีค่า มัธยฐานเลขคณิตอยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียน สรวงสุทธาวิทยาจึงควรให้ความสำคัญกับขั้นตอนนี้ให้มาก ขึ้น สอดคล้องกับสุมนา เสือเอก (2553) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์หรือการระบุเหตุการณ์ความเสี่ยงว่า หากโรงเรียนสามารถระบุและทราบว่าอะไรเป็นความเสี่ยง ของโรงเรียนได้ จะสามารถบริหารจัดการกับความเสี่ยงนั้นได้ นักเรียน ผู้ปกครอง สถานประกอบการที่รับบริการจากโรงเรียน จะมีความเชื่อมั่นในโรงเรียนมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการ บริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัด สุพรรณบุรี เมื่อจำแนกตามสถานภาพ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง ปัจจุบัน ผู้วิจัยขอเสนอแต่ละตัวแปรดังนี้

2.1 เพศ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งภาพรวมและ รายด้าน เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารความ เสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่าง กัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยความคิดเห็นของ เพศหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจาก มาจากเพศหญิงมีลักษณะที่ดีในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ การสื่อสาร มีความนุ่มนวล ชืดหยุ่น รอบคอบ เน้นการมีส่วนร่วมและ การทำงานเป็นทีม โดยให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานที่ดี มีความห่วงใย แบ่งปันและช่วยเหลือผู้อื่นเสมอ ขณะที่เพศ ชายมีความยืดหยุ่นและความรอบคอบน้อยกว่าเพศหญิง จึงส่ง ผลให้ความคิดเห็นเพศหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงกว่าเพศ ชาย สอดคล้องกับ สุรินทร์ อนุชิวาชีวะ (2554) ที่ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิ แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ตามสถานภาพของผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัด มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยรวมเพศชายค่า กว่าเพศหญิงและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหาร

เพศชายมีการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารเพศหญิง

2.2 อายุ ผลการวิจัยพบว่าทั้งภาพรวมและรายด้านอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงสุด สูงกว่าความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี อายุ 31-40 ปี และอายุ 51 ปี ขึ้นไป ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีประสบการณ์ในการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ซึ่งการที่มีประสบการณ์มาก บางครั้งอาจเกิดความเคยชิน เกิดความเบื่อหน่ายกับงานที่ปฏิบัติ การยอมรับการเปลี่ยนแปลงหรือการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จะช้าลง จนอาจส่งผลให้ขาดความตระหนักถึงความสำคัญของบริหารความเสี่ยงน้อยลง สอดคล้องกับ นิตินพ ภูตะโชติ (2556: 26) ที่กล่าวว่า คนที่มีอายุมากขึ้นจะปฏิบัติงานได้ช้าลง และเรียนรู้งานใหม่ ๆ ได้ช้าลง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีประสบการณ์ในการบริหารความเสี่ยงน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จึงอาจทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงน้อยกว่า สอดคล้องกับนฤมล บินหะซียาวัง (2553) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการวิจัยพบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่ามัธยฐานเลขคณิต สูงที่สุด และความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่ามัธยฐานเลขคณิตน้อยที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากพื้นฐานการศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา แตกต่างกัน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาสูง ย่อมผ่านการเรียนรู้มีความเข้าใจเหตุผล ด้านนโยบายของหน่วยงาน และประสบการณ์ด้านต่าง ๆ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี

ระดับการศึกษาต่ำกว่า นอกจากนี้ผู้ที่มีการศึกษาสูงมักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นว่าตนสามารถควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานได้ ดังนั้นจึงส่งผลให้ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท ซึ่งเป็นระดับการศึกษาสูงสุดของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา มีค่ามัธยฐานเลขคณิต สูงที่สุด และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีซึ่งเป็นระดับการศึกษาต่ำสุดของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา มีค่ามัธยฐานเลขคณิตน้อยที่สุด

2.4 ตำแหน่งหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน ตำแหน่งหน้าที่ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาภิทยา จังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นครู มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงสุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากในการบริหารความเสี่ยงนั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา ทุกคนต้องมีความเข้าใจ รับรู้และรับทราบวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาที่ตรงกัน แต่ในทางปฏิบัติแล้วผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาให้สามารถดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพก็คือ ครู เนื่องจากครูเป็นผู้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา ทำให้ครูทราบถึงปัญหา สาเหตุ ปัจจัยเสี่ยง และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของสถานศึกษา จึงส่งผลให้ความคิดเห็นของครูมีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงสุด ส่วนการที่ความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษามีค่ามัธยฐานเลขคณิตน้อยที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจากคณะกรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาไม่สูงนัก จึงมักขาดความมั่นใจในความรู้ ความสามารถของตนเอง ตลอดจนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะกับทางโรงเรียน นอกจากนี้คณะกรรมการสถานศึกษาที่ฐานะทางครอบครัวค่อนข้างยากจน จำเป็นต้องใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ส่งผลให้ทำหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาได้ไม่เต็มที่ สอดคล้องกับอิสริพล ปิ่นขจร (2556) ที่ทำการ ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานการขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง ไม่มีแรงจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วม ไม่มีเวลาเข้าร่วม เข้าใจว่าการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของคณะครูในสถานศึกษา อีกทั้งสถานศึกษา

ไม่เปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ขาดระบบการติดต่อประสานงานหรือการให้ข้อมูลสารสนเทศที่ดี และขาดงบประมาณส่งเสริมสนับสนุน ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับคณะกรรมการสถานศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับสุมา สามเพชรเจริญ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเทศบาลนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ควรให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาทุกด้านมากขึ้น โดยเฉพาะควรได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการต่าง ๆ ของโรงเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพันธุ์ทิพา ศรีตะพัสโส (2552) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน :กรณีศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ควรให้ความรู้แก่คณะกรรมการสถานศึกษา โดยจัดอบรมคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา และให้คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนดไว้

2.5 ประสิทธิภาพการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน ประสิทธิภาพการทำงานในตำแหน่งปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 21-30 ปี มีค่ามัธยเลขคณิตสูงสุด และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 31 ปี ขึ้นไป มีค่ามัธยเลขคณิตน้อยที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ในการทำงานที่สั่งสมมาของแต่ละบุคคล มีผลต่อความรับรู้และความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จึงส่งผลต่อการรับรู้การบริหารความเสี่ยงแตกต่างกัน เพราะประสบการณ์จะช่วยให้เข้าใจปัญหา และสถานการณ์ภายในสถานศึกษาต่างกันและผู้ที่สามารถปฏิบัติงานบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ชัดเจน และมีประสบการณ์ทำงานที่เพียงพอ เนื่องจากหากมีประสบการณ์น้อยเกินไปอาจส่งผลให้การบริหารความเสี่ยงไม่ครอบคลุมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหากมีประสบการณ์มากเกินไป บางครั้งอาจทำให้เกิดความละเลย หรือขาดการตระหนักถึงความสำคัญของการ

บริหารความเสี่ยง ปฏิบัติด้วยความเคยชินตามที่ได้ปฏิบัติมาแต่เดิม จึงอาจส่งผลให้ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 21-30 ปี มีค่ามัธยเลขคณิตมากที่สุด และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 31 ปี ขึ้นไป มีค่ามัธยเลขคณิตน้อยที่สุด สอดคล้องกับ สมจิต บรรทัด (2556) ที่ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรจัดอบรม ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ หรือศึกษา ดูงาน เพื่อสร้างความเข้าใจในการบริหารความเสี่ยง และเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการบริหารความเสี่ยงให้กับบุคลากรของโรงเรียน
2. ควรมีการระบุความเสี่ยงและเก็บรวบรวมข้อมูล ความสูญเสียที่เกิดขึ้นในงาน กิจกรรม และโครงการต่าง ๆ อันเป็นอุปสรรคทำให้การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ควรศึกษาจุดอ่อน จุดแข็ง และวิเคราะห์โอกาส อุปสรรคของโรงเรียน ศึกษาและระบุข้อจำกัดของทรัพยากรด้านต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน รวมถึงข้อมูลของการดำเนินงานเพื่อนำมาศึกษาหาแนวทางในการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียน
4. ควรเปิดโอกาสและส่งเสริมบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยงของบุคลากรทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการสถานศึกษาให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
2. ควรมีการศึกษาการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
3. ควรมีการศึกษาการพัฒนากลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี

เอกสารอ้างอิง

- ณัชชัญญา ปัทมทัตตานนท์. (2553). การจัดการความเสี่ยง ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ธร สุนทรายุทธ. (2553). การบริหารจัดการความเสี่ยงทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์ จำกัด.
- นฤมล บินหะซียาอวัง. (2553). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นันทนิตย์ ท่าโพธิ์. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 39. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นิติพล ภูตะโชติ. (2556). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธุ์ทิพา ศรีตะพัศโส. (2552). ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : กรณีศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2. งานนิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา. (2558). รายงานการควบคุมภายในงวดวันที่ 1 ตุลาคม 2557 ถึง 30 กันยายน 2558. โรงเรียนสรวงสุทธาวิทยา: กลุ่มงานแผนงานและงบประมาณ.
- สมชิต บรรทัด. (2556). การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌมศึกษา เขต 13. ภาคนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สาคร ช่วยดำรง. (2554). “การควบคุมภายในที่ส่งผลต่อความเสี่ยงของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ.” วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร 1 (2) :161.
- สุมา สามเพชรเจริญ. (2550). การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลนครปฐม. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). รายงานผลการศึกษาสถานภาพการผลิตและพัฒนาครูในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟิก จำกัด.
- . (2559). สถานะการศึกษาไทยปี 2557/2558 จะปฏิรูปการศึกษาไทยให้ทันโลกในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์จำกัด.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556). คู่มือการบริหารความเสี่ยง. ม.ป.ท.
- สุมนา เสือเอก. (2553). การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุรินทร์ อนุชราชิวะ. (2554). การบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อิสรพล ปิ่นขจร. (2556). “การศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3.” วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม 3 (3) :108.
- Best, John W. (1970). *Research in Education*. New York: Prentice.
- Likert, Rensis. (1961). *New Patterns of Management*. Tokyo: McGraw-Hill book.